

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická, Katedra sociálních věd
Posudek oponenta/vedoucího bakalářské/diplomové práce

Název práce: Studenti dobrovolníci

Autor/ka práce: Eliška Dlasková

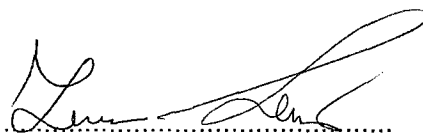
Oponentka práce: Zuzana Hloušková

Eliška Dlasková předkládá k obhajobě bakalářskou práci, která dle mého názoru nesplňuje požadavky kladené na závěrečné práce, a to jak po formální, tak obsahové stránce. Teoretické východisko práce je velmi chabé. Nestáčí totiž jen přejmenovat známé skutečnosti pojmem, který užívá sociální antropologie (např. „přínosy dobrovolnictví“ na „symbolický kapitál“ podle Bourdieua), domnívám se, že v tom obohacení problematiky o novou perspektivu nespočívá. Zpracování tématu dobrovolnictví je postaveno de facto na jediné publikaci (soudím dle četností citací a odkazů) od Tošnera a Sozanské z roku 2002, která je však již dost překonaná (v době sepsání knihy odrážela skutečnosti „nadšeneckého“ období konce 90. let minulého století) a řada poznatků byla již na základě praxe revidována. Pokud jde o motivaci k dobrovolnictví a prosociálnímu chování, existují novější publikace, které se věnují těmto tématům do hloubky (např. Mičák, Zdeněk a Zášková, Helena. 2013. Prosociální charakteristiky osobnosti dobrovolníků. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě). Totéž se týká i tématu hodnot a jejich reprezentace prostřednictvím dobrovolnické činnosti (např. Frič, Pavol a kol. 2010. Vzorce a hodnoty dobrovolnictví v české společnosti na začátku 21. století. Praha: Agnes). Naprosto tristní je kap. 5, pojednávající o neziskových organizacích. Za naprosto zoufalé považuji převzetí definice „nezisková organizace“ z úvodního komentáře informačního portálu Neziskovky.cz, když existuje celá škála teoretických přístupů, uznávaných odbornou veřejností (např. strukturálně-operacionální definice Salomona a Anheiera). Tato nedostatečnost je korunována vyjmenováním právních forem neziskových organizací, které platily před účinností nového Občanského zákoníku. Pověstný „zakopaný pes“ je v tom, že autorka práce pracuje se sekundárními (a často zastaralými) zdroji, místo aby vzala do ruky aktuální právní předpisy. K výzkumné části mám také několik výhrad, překvapilo mě např. kvantitativní vyhodnocování rozhovorů, nebo absence poznatků z pozorování (co do výzkumu vnesly údajně vedené terénní poznámky?) a také přepisu aspoň jednoho rozhovoru (či tazatelských otázek).

Pokud jde o nedostatky po formální stránce, musím upozornit na porušení obecně platné bibliografické normy, zejména chyby v odkazech na elektronické zdroje a chybějící čísla stran u citací.

Vzhledem k výše uvedenému práci nedoporučuji k obhajobě.

Dne: 16. 5. 2016

.....
Podpis oponentky práce